

Lichter Péter

Szitakötő

*Lagúnák gyöngyszemével csókolod
a zöld, zörgő nádat a lápon.
Szivárvány szárnyadon kéken ég az
est kameválja, egy fény-nyalábon.*

Szigetvár, 1999. június 16.

Most

*Délután, mikor édes már a táj,
véresen fűtyül a színes némaság,
a macska most puha, kék tavi pámafény,
álmosan tunya, zöld meleg fekhelyén.*

1999. május 12.

A szép

*Gyarló testek sárga, édes őre,
szilva kortyú nedves temetőre,
ifjú, kortalan lázadó szíves
szerelemre ráborulsz színes
macskaháttal, te szertelen kamasz.
Alszol mindenütt, ahol szó nincsen,
halálon is, a kortalan kilincsen,
s hol holtra fagyva tél, s születik tavasz.*

1999. május 14.